

Efter vor opfattelse følger nogle af paragraferne i resolutionen ikke disse principper.

Norge afgav stemmeforklaring efter samme retningslinier som den danske.

Storbritanniens repræsentant gav udtryk for øget bekymring over den tendens, der var til at involvere særorganisationerne i politiske sager på bekostning af deres oprindelige aktiviteter. Den britiske repræsentant fandt det upassende, at generalforsamlingen søgte at øve pres på organisationerne både med hensyn til principielle og politiske sager, da disse burde behandles i overensstemmelse med deres respektive forfatninger.

FN's uddannelses- og undervisningsprogram for det sydlige Afrika.

(Dagsordenens punkt 72).

Spørgsmålet om FN's uddannelses- og undervisningsprogram for det sydlige Afrika blev kun berørt i få indlæg under 4. udvalgs debat vedrørende alle koloniproblemer bortset fra Namibia, Sydrhodesia og områder under portugisisk administration.

Den 13. december 1971 vedtog udvalget med 90 stemmer for, 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens ingen afstod, et resolutionsforslag forelagt af Norge med Finland, Sverige og en række afro-asiatiske stater som medforslagsstillere. Danmark hørte som medlem af det rådgivende udvalg ikke hjemme i forslagsstillerkredsen. Udvalget blev nedsat i august 1969 i henhold til resolution 2431 (XXIII) og har følgende medlemmer: Canada, Danmark, Indien, Tanzania, Venezuela, Zaire og Zambia.

Resolutionen, der svarer til den under 25. samling vedtagne resolution, udtrykker taknemmelighed over for alle, der har bidraget til programmet, retter en stærk appel til alle stater, organisationer og enkeltpersoner om at yde bidrag til programmet, så dette ikke blot kan fortsættes, men styrkes og udvides, og det besluttes, at der skal afsættes 100.000 dollars under FN's regulære budget for 1972 til at sikre programmets videreførelse, indtil adækvate frivillige bidrag er modtaget. Endvidere udtrykkes taknemmelighed over for generalsekretæren og medlemmerne af det rådgivende råd for

det arbejde, de har udført og de bestræbelser, der er gjort for at styrke samarbejdet mellem flygtningehøjkommissæren, særorganisationerne og OAU.

USA bemærkede i en stemmeforklaring, at det var 5. år, der skete overførsler fra det regulære budget. Dette burde ophøre, og programmet udelukkende finansieres ved frivillige bidrag.

Sovjetunionen var rede til at overveje udstedelse af stipendier til studerende, der var indstillet af frihedsbevægelser anerkendt af OAU, og som ønskede at blive undervist i Sovjetunionen.

Sydafrika fandt, at skønt resolutionsteksten tilsyneladende var af humanitær art, var den politisk motiveret. Uddannelse var ikke et problem i Syd- eller Sydvestafrika. Af de 11-20 årige blandt den afrikanske befolkning i Sydafrika kunne 85 pct. læse, og i Sydvestafrika gik 68 pct. af alle børn i skolealderen i skole. FN burde beskæftige sig med uddannelsesproblemer i områder, hvor forbedring virkelig var nødvendig. Plenarforsamlingen vedtog resolutionsforslaget den 20. december 1971 med 121 stemmer for, 2 imod, medens ingen afstod. Stemmemønstret var som ved afstemningen i udvalget. (Res. 2875 (XXVI)).

Tilbud fra medlemsstater om studie- og uddannelsesmuligheder for befolkningen i ikke-selvstyrende områder.

(Dagsordenens punkt 73).

4. udvalg vedtog den 10. december 1971 uden afstemning et af en række afro-asiatiske lande fremlagt resolutionsforslag, der giver udtryk for anerkendelse over for de medlemslande, som har stillet stipendier til rådighed for indbyggere i ikke-selvstyrende områder, samt anmoder alle stater om at tilbyde studie- og uddannelsesmuligheder til indbyggere i ikke-selvstyrende områder og om at informere generalsekretæren om tilbudenets detaljer. Endvidere anmodes de administrerende magter om at offentliggøre i områder under deres administration studie- og uddannelsesmuligheder tilbudt af stater og yde al nødvendig bistand til at